

Gruppen 'Sociale forhold, sundhed og omsorg' bemærkninger til høring af Københavns Kommunes Handicappolitik 2023-2026

Sociale forhold, sundhed og omsorg har på mødet den 15. november 2022 drøftet Københavns Kommunes Handicappolitik 2023-2026 og har nedenstående bemærkninger til politikken.

Generelle bemærkninger til politikken

Udkastet til handicappolitik indeholder mange gode overvejelser om styrkelse af handicappedes rettigheder i den kommunale sagsbehandling. Det er også positivt, at flere forvaltningsområder er tænkt ind i politikken. Det styrker ønsket om en samlet indsats for handicappede med udgangspunkt i de handicappedes behov.

Men der savnes mere konkrete mål, som fører til reelle positive forandringer for kommunens handicappede borgere samt deres familie og pårørende. I oplægget til handicappolitik er formuleret en række **fokusområder** i stedet for konkrete mål. Det vil løfte politikken, hvis der formuleres mere forpligtende målsætninger i politikken, som klart fastlægger hvilke forbedringer handicappede medborgere kan forvente.

For eksempel nævner politikken, at kun lidt over halvdelen af borgerne er tilfredse med forvaltningens tilbud på myndighedsområdet. Politikken opstiller en generel målsætning om, at brugertilfredsheden skal øges. Politikken kan med fordel styrkes, så det bliver klart, hvilke initiativer – med udgangspunkt i de handicappede og pårørendes behov – kommunen finder kan øge tilfredsheden, samt hvilken tilfredshedsgrad kommunen tilstræber årligt i politikken gyldighedsperiode.

Det kan desuden styrke arbejdet med handicapforhold, hvis handicappolitikken udmøntes i en egentlig handicapstrategi.

Bemærkninger til politikken enkelte dele

- Pårørende og familier er kun nævnt ét sted i politikken. Politikken bør i højere grad opstille målsætninger for en styrkelse af spillet mellem handicappet borger, pårørende, familie og kommunens myndigheds- og udførerområder.
- For mange borgere giver det en stor tryghed at møde faste medarbejdere, de kan opbygge et tillidsforhold til. Politikken kan med fordel være mere klar om, hvordan personale- og rekrutteringsbehovet håndteres de kommende år, så trygheden for borgerne kan fastholdes eller styrkes.
- Politikken indeholder nogle gode og vigtige betragtninger om afbureaukratisering og muligheden for gennemsigtighed i sagsbehandlingen. Der savnes dog nogle betragtninger om bedre koordination i sagsbehandlingen mellem kommunens forvaltninger, for eksempel indførelse af en tovholderordning.
- Det er godt, at design for udsatte borgere indtænkes i kommunens digitale løsninger, og det kan for nogle borgere og pårørende være en stor hjælp at anvende digitale løsninger. Men nogle handicappede medborgere er afskåret fra at anvende digitale løsninger, og det bør af politikken klart fremgå, hvilke hensyn kommunen tager for at handicappede og udsatte borgere ikke lades i stikken med den stigende digitalisering af kommunens ydelser.
- Det er godt, at universelt design skal indtænkes i byens fysiske løsninger. Men fokusområderne på tilgængelighedsområdet er meget generelt beskrevet. Kommunen har jo i mange år arbejdet med

at indtænke tilgængelighedsløsninger i anlægsarbejde og myndighedstilladelser, så det er uklart hvordan politikken reelt kan skabe forbedrede forhold for handicappede i byrummet. Politikken kan med fordel styrkes med målsætninger for nogle konkrete initiativer.

- Københavns Kommune er i disse år i gang med vejopretningsprojekter. Det kunne konkret overvejes, at kommunen udvælger et eller flere konkrete projekter og gør disse til handicapvenlige i verdensklasse – gerne med udgangspunkt i universelt design.
- Bygge- og anlægsaktiviteten er stor i København, og det medfører mange afspærringer, ujævne belægninger, stilladser og indsnævninger af fortove. Det giver store og daglige udfordringer for bl.a. synshandicappede og kørestolsbrugere. Politikken bør adressere, hvilke initiativer kommunen tager for at handicapforhold inddrages i planlægningen og tilladelser til afspærringer.
- Kommunen kan også med fordel arbejde med en informationskampagne over for butikker og restauranter om tilgængelighed, så udeserveringer og skilte ikke stilles til gene for handicappede.
- Fokusområderne på børn- og ungeområdet er velvalgte, men det savnes, at der udover barnet i politikken også er fokus på familien.
- Det fremgår af afsnittet 'Hverdagsliv med livskvalitet', at kun godt halvdelen af borgerne vurderer, at de har en god livskvalitet. Det er et bekymrende lavt tal. God livskvalitet er et fundamentalt menneskeligt behov, og det bør i politikken være klarere, hvilke indsats der bedst kan styrke handicappedes livskvalitet, og at der er nogle klare målsætninger for dette i politikken.
- I forhold til forbedring af borgernes livskvalitet savnes nogle overvejelser om styrkelse af idrætsområdet – både i forhold til specifik handicapidræt og at inkludere handicappede i eksisterende idrætsaktiviteter.
- Det bør klart overvejes at udmøntningen af politikken sker gennem én samlet handlingsplan for handicapområdet (og ikke som foreslået i individuelle handlingsplaner for udvalgsområderne). En samlet handlings-/indsatsplan vil styrke muligheden for at indsatsene er koordineret på tværs af kommunens forvaltninger, og det vil øge muligheden for at udnytte kommunens forskellige fagligheder til gavn for handicappede medborgere og deres pårørende.